

Митрополит Јоаникије: Момир Булатовић је у души био хришћанин и тако се и понашао

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски, Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је парастос Момиру и Бошку Булатовићу у селу Раћи у Кучима, уз саслужење протојереја-ставрофора Бранка Тапушковића и јереја Милоша Лучића.

У обраћању породици и сабранима, међу којима је био и предсједник Скупштине Црне Горе Андрија Мандић, Митрополит Јоаникије је истакао да је Момир Булатовић оставио дубоки траг у новијој историји Црне Горе као њен предсједник и предсједник Владе Савезне Републике Југославије, али и као поштен човјек, што много значи с обзиром да тај епитет заслужују само поједини људи који се баве политиком.

„Међутим, Момир Булатовић је био и мислилац који је могао да се уздигне изнад дневне и локалне политике, и да размишља на планетарном плану. Како вријеме пролази његова мисао добија све већи значај. Он је као млад човјек ушао у политику са идеалима, носећи у своме срцу косовску мисао.

Чини ми се да је један од првих његових јавних иступа био баш са том мишљу, и тада смо се борили за Косово као што се боримо и данас, као што ћемо се борити и убудуће. И то се питање неће тако лако разријешити, али ће свакако та борба да траје. И он је часно служио косовској мисли“, бесједио је Високопреосвећени Митрополит Јоаникије, појаснивши да је Момир имао своју визију државе, док су многи његови сарадници, иако су и они имали визију државе, имали више визију свога богатства, власти и моћи и онога што је привремено.

Момир је био у сваком погледу другачији и, оно што је изузетно важно, у најтежим моментима, како је казао Владика, био је на своме мјесту. Одбио је нечасну понуду да руши са власти онога са којим је био пријатељ, одбио је и паре и покровитељство такве врсте. Пречи му је био образ, као и заједничка држава, што је показао и у вријеме рата '99 године када је часно вршио своју дужност предсједника Владе СРЈ.

„Међутим, све више надјачава људски лик, доброта, честитост, саосећајност и даровитост Момира Булатовића. Оставио је и својој породици, а и своме братству и племену, и народу и Црној Гори, једно лијепо наслеђе. Имао је велико поштовање према Српској православној цркви, у души је био хришћанин, тако се и понашао. Али, наравно, платио је свој дуг – одрастао је у комунистичком времену, тако се и школовао. Међутим, наслеђе од његових честитих предака из породице, а и оно што му је Бог дао, љепоту његове душе, то је било ипак много јаче од свега онога што је привремено. Сви ми плаћамо дуг своме времену, али може човјек, као што је то успио Момир Булатовић, да се уздигне изнад свог времена и да покаже да је човјек, што је он по свему и потврдио“, нагласио је Владика.

Износећи мишљење да је можда било добро у том погледу и што је оставио политику, што се од ње некако ослободио и растеретио, Митрополит је запазио да је Момир још више пришао свом народу, сјединио се са њим и вратио својим коријенима и својој Цркви на прави и истински начин.

Подсјетио је Владика да је Момир за живота понио тешку рану, рано је изгубио свога сина Бошка.

„И тај губитак је, такође, поднио и људски и хришћански, као што је то научио и од својих јуначких предака. Нека Господ настани у свом вјечном и животворном наручју Момира и Бошка и нека овај помен буде на благослов његовој породици и његовом потомству и сродницима. И нек се његова душа радује на небесима зато што је оставио диван спомен овдје на земљи, због

чега се увијек са поштовањем, са пијететом и љубављу можемо окупити око његовога гроба у његовом завичају, поред ове дивне светиње. Бог да му душу прости, Царство небеско и вјечна памјат Момиру и Бошку“, казао је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски, Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Момир Булатовић, бивши предсједник Црне Горе (1990-1998) и предсједник Савезне владе СР Југославије (1998-2000) преминуо је 30. јуна 2019. године, изненада од последица срчаног удара, у 63. години у селу Раћи.

Рођен 1956. године у Београду, основну и средњу школу завршио је у Задру, а у Црну Гору долази 1975. где је у тадашњем Титограду завршио Економски факултет. Постао је асистент на предмету Политичка економија и стекао титулу магистра економских наука. Политиком се бавио од младости, а предсједник Црне Горе постаје на првим вишестраначким изборима 1990. године. Као савезни премијер имао је непријатну дужност да прогласи стање непосредне ратне опасности, а затим и ратно стање у току бомбардовања СРЈ 1999. године. Последњих година Булатовић се окренуо професорском раду и публицистици.

Весна Девећ

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com